

عنوان مقاله:

بهره گیری از مولفه های زمینه گرایی در خلق الگوهای بدنه سازی شهری (طراحی کالبدی پیاده راه و پلازای شهری خیابان فردوسی سنندج)

محل انتشار:

ششمین کنگره علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم معماری و شهرسازی ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

آرمین افتخار - گروه معماری، واحد سنندج، دانشگاه آزاد اسلامی، سنندج، ایران

مهرداد یوسف زمانی - عضو هیئت علمی گروه معماری دانشگاه کردستان

خلاصه مقاله:

شهر در گذر زمان همواره از پارامترهای مختلف کالبدی، اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و ... تاثیر پذیرفته است و نسبت به آنها کلیت خویش را شکل بخشیده است. در این میان خیابان شهری بعنوان جزئی از کلیت شهر نقش بسزایی در شناخت و سیمای شهری دارد. همچنین ابعاد کالبدی خیابان های شهری تاثیر مهمی بر ادارک شخصیت خیابان شهری دارند و از این رو طراحی بدنه های شهری به ویژه در پیوند با خاطرات شهر و شهروندان می تواند در شخصیت بخشی به خیابان های شهری موثر واقع گردد. از این رو یکی از مشکلات عمده زندگی شهری بشر امروزی، سرسپردگی بیش از حد به حرکت سواره و در نتیجه غفلت از حرکت پیاده و ساماندهی فضاهای آن می باشد که خیابان فردوسی سنندج یکی از این موارد میباشد. محور فردوسی از اصلی ترین محورهای شهر سنندج به شمار می آید که قرارگیری بازار شهر سنندج و کاربری های متفاوت در آن اهمیت محور را دو چندان کرده است. میزان تعاملات اجتماعی به ویژه در روزهای غیر تعطیل، به دلیل تجاری بودن خیابان فردوسی بسیار بالاست. در نتیجه پژوهش حاضر با هدف بهره گیری از مولفه های زمینه گرایی در خلق الگوهای بدنه سازی شهری (طراحی کالبدی پیاده راه و پلازای شهری خیابان فردوسی سنندج) انجام گرفته است. که بتواند طرح پلازای شهری در راستای پیاده مداری ارائه کند.

کلمات کلیدی:

مولفه های زمینه گرایی، الگوهای بدنه سازی شهری، خیابان فردوسی سنندج

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/931727>

